

УДК 338.45: 332.14

Кармазіна Н.В., к.н.д.у., доцент кафедри обліку і аудиту, Академія муніципального управління, м. Київ

РОЗБУДОВА АРХІТЕКТУРИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ КОГНІТИВНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ТИПУ

У статті обґрунтовано конститутивно-ключові положення провадження процесів розбудови архітектури регіональної промислової політики інформаційного типу в контексті сталого розвитку регіональних економічних систем. Здійснюється аналіз теоретико-методологічних засад розвитку інформаційного поля в якості ресурсу відтворення регіонального господарства, що репрезентовано за використання основних критеріїв його визначення. Досліджено досвід становлення доктринальних засад формування інформаційної економіки у розвинених країнах світу. Аргументовано, що поряд із загальними рисами становлення інформаційної економіки на світовому рівні, регіональні особливості функціонування економічних систем впливають на специфіку розбудови регіональної промислової політики. Визначено перспективи і передумови задля становлення економіки інформаційного типу в регіонах країни з врахуванням її детермінант, що пов'язані з комбінацією параметричних змін, які обумовлюють виникнення факторів інтенсивності розвитку і відповідних витрат власних і залучених ресурсів

Ключові слова: архітектура, регіональна промислова політика, інформаційна економіка, інформаційно-комунікаційні технології, моделі, когнітивний, трансформація, регіональна економічна система, сталий розвиток, детермінанти.

Літ. 9.

Кармазіна Н. В.

РАЗВИТИЕ АРХИТЕКТУРЫ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПРОМЫШЛЕННОЙ ПОЛИТИКИ КОГНИТИВНО- ИНФОРМАЦИОННОГО ТИПА

В статье обоснована конститутивно-ключевые положения осуществления процессов перестройки архитектуры региональной промышленной политики информационного типа в контексте устойчивого развития региональных экономических систем. Осуществлен анализ теоретико-методологических основ развития информационного поля в качестве ресурса воспроизводства регионального хозяйства, что представлено при использовании основных критериев его определения. Исследован опыт становления доктринальных основ формирования информационной экономики в развитых странах мира. Аргументировано, что наряду с общими чертами становления информационной экономики на мировом уровне, региональные особенности функционирования экономических систем влияют на специфику развития региональной промышленной политики. Определены перспективы и предпосылки для становления экономики информационного типа в регионах страны с учетом ее детерминант, связанные с комбинацией параметрических изменений, которые обуславливают возникновение факторов интенсивности развития и соответствующих затрат собственных и привлеченных ресурсов.

Ключевые слова: архитектура, региональная промышленная политика, информационная экономика, информационные коммуникационные технологии, модели, когнитивный, трансформация, региональная экономическая система, устойчивое развитие, детерминанты.

Karmazina N. V.

THE DEVELOPMENT OF ARCHITECTURE IN REGIONAL INDUSTRIAL POLICY OF COGNITIVE INFORMATION TYPE

The article considers the constitutive-key provisions of the implementation processes of the development of the architecture regional industrial policy information type in the context of sustainable regional development and local economic systems. Examines the theoretical and methodological foundations for the development of information-type field as a resource reproduction of the regional economy that are presented for the use of the main criteria for determining it. Investigated the development of the doctrinal foundations of the information economy in the developed world. Argued that along with the General features of the development of the information economy on the global level, the regional peculiarities of the functioning of eco-sky systems affect the specificity of the development of regional industrial policy. Defined perspective and preconditions for economic development information type in regions of the country with accounting-its determinants associated with a combination of parametric changes, which cause the appearance of factors of intensity of development and related costs of internal and external resources

Keywords: *architecture, regional industrial policy, information Economics, information and information and communication technologies, models, cognitive, transformation, regional economic system, sustainable development, determinants.*

Постановка наукової проблеми. Сучасний етап розвитку світогосподарської системи визначається як перехід від індустріальної економіки до інформаційної, поява якого пов'язано з інформаційною революцією, розвитком когнітивно-інформаційних технологій, що радикально змінюють результативність функціонування національного господарства. Однак, цей перехід відбувається нерівномірно, що обумовлюється як національною специфікою, так і масштабами розвиненості регіонального потенціалу реального сектору економіки. Поняття «інформаційна економіка» на сьогодні використовують для визначення економічної системи, де політика, суспільство та культура залежать від створення, збереження і доступності інформації у національному і світовому масштабах за використання когнітивно-інформаційних методів ідентифікації руху знань.

Наразі, існують різноманітні підходи до становлення і розвитку інформаційної економіки, навіть у розвинених країнах світу. Теоретичне обґрунтування розвитку інформаційного устрою та функціонування економічних систем значно відстає від практичних потреб, що розвиваються достатньо швидкими темпами. Тому, важливим завданням на етапі переходу України на сталого розвитку – є потреба у дослідженні досвіду становлення доктринальних засад формування інформаційної економіки у розвинених країнах світу, беручи за орієнтир європейські стандарти, які дозволили вибудувати адекватну стратегію власного розвитку, рухаючись у напрямку європейської інтеграції.

Практичним зрізом визначення актуальності дослідження розбудови архітектури регіональної промислової політики когнітивно-інформаційного типу – є процеси становлення в межах держави, у першу чергу, інформаційного суспільства як у світовому масштабі, так і на регіональному рівні. Оскільки, більшість країн світу проголосили провідним орієнтиром – побудову інформаційної економіки задля забезпечення сталого регіонального розвитку.

Водночас, є недостатнім лише проголошення положень на державному рівні щодо розвитку інформатизації, надання доступу до інформаційних ресурсів і активізації науково-дослідних трансформацій. Сьогодні, практично, кожна країна постала перед необхідністю здійснення інноваційних реформ шляхом використання інформаційно-комунікаційних технологій, сучасних знань та інформації як найважливішого ресурсу трансформації національної економічної системи. Оскільки, інформаційна регіональна економіка реального сектору, наразі, будується в межах двох її моделей (західна і азійська), що стало глобальним політичним, ідеологічним, соціально-економічним і екологоекономічним явищем забезпечення сталого розвитку на шляху реалізації інтеграційного вибору нашої держави.

Аналіз останніх публікацій. У контексті розв'язання науково-прикладної проблеми слід вказати на доцільність використання наукового доробку зарубіжних дослідників, таких як: Д. Белл, Дж. Бенігер, З. Бжезинський, Р. Брейтенштейн, Д. Естер, М. Кастельс, Г. Кан, Е. Карвонен, С. Леш, М. Маклуен, Дж. Мартін, Й. Масуда, К.Мей, Дж. Нейсбіт, Ф.Родрігес, Т. Розак, Т. Стоун'ер, О. Тоффлер, А. Турен, Ф. Уебстер, Ф. Феррароті. Поряд із цим, значний внесок у розробку теорій і моделей інформаційної економіки зробили російські вчені: І.Алексєєва, О. Вершинська, Т. Вороніна, Ю. Кашлев, І. Мелюхін, М. Моїсєєв, Т. Орехова, І. Панарін, А. Ракітов, В. Стьопін, А. Урсул, А. Чернов.

Протягом останніх років у вітчизняній науці продемонстрований конструктивний підхід до розкриття сутності і змісту доміант інформаційної економіки у рамках проблематики формування «інформаційного суспільства» та «когнітивно-інформаційної технології регіональної промислової політики», зокрема: О. Алимовим, В. Андрущенко, І. Бойченко, А. Беловою, О. Голубуцьким, Б. Данилишиним, Л. Губерський, В. Діденко, Д. Дюжевим, М. Згуровським, В. Кременем, В. Кушерцем, В. Микитенко, С. Пінчуком, І. Сергієнко, В. Скалацьким, О. Шевчуком, А. Чухно та ін.

Мета дослідження. Подальший розвиток теоретичних основ розбудови інформаційної економіки в регіонах держави в контексті забезпечення їх промислового розвитку, оцінювання регіональних умов і

факторів щодо використання її детермінант при формуванні відповідного типу механізму в умовах ресурсних обмежень.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Предметом економіки інформаційного типу у найзагальнішому вигляді – є економічні відносини, що складаються у процесі виробництва, обміну, розподілу і споживання науково-технічної інформації та, відповідно, економічні закони, яким підкоряється розвиток цих процесів. Слід підкреслити, що інформаційна економіка вивчає не лише інформаційний сектор регіонального господарства, а й економічні закони промислового виробництва, суспільно-політичного руху і продуктивного застосування науково-технічної інформації, у яких би сферах і секторах економіки не розгорталися ці процеси. Зокрема, предметом дослідження даної галузі економічної науки – є розвиток адекватної системи економічних відносин, виступаючих суспільними формами когнітивно-інформаційних технологій, існування яких, безпосередньо, пов'язано з імовірним пануванням інформаційного технологічного способу виробництва, екологізації останнього задля генерування в межах регіональної економічної системи ознак до її промислового розвитку. Однак, якщо простежити у загальних рисах історію становлення економіки інформаційного типу, то можна виявити три основних її теоретичних і методологічних джерела. Так, зокрема:

перший із них – розбудовується за використання науково-прикладного доробку, присвяченого вивченню: а) системи продуктивних сил і регіональної економіки; закономірностей економічного зростання в епоху науково-технічної революції; загальносистемним підстав передумови національного господарства на шляху реалізації інтеграційного вибору держави.

Приведені джерела збагачують домінанти інформаційної економіки дослідженнями економічного зростання з позицій загальної теорії організації та стратегічного управління, теорії прийняття рішень, кібернетики, загальної теорії систем тощо. Сюди ж відносяться і первинні спроби здійснити кількісну оцінку вагомості внеску інформаційного виробництва в економічне зростання держави;

друга організаційно-економічна основа інформаційної економіки – це вже сформована детермінанта сталого розвитку, що визначена за результатами дослідження економіки НДДКР і, відповідно, яка репрезентує економічні зрушення в межах наукових установ та підрозділів. Вищих навчальних закладів тощо. До цього джерела належать роботи, в межах яких розглядаються макроекономічні та структурні аспекти економіки НДДКР, наприклад: проблеми державного фінансування науково-дослідних розробок і стимулювання наукових досліджень; відтворювальні пропорції, що визначають частку фундаментальних і прикладних наукових досліджень тощо. Саме у цих здобутках, вперше, наукова інформація та когнітивно-інформаційні технології і репрезентуються в якості ресурсу суспільно-політичних і економічних трансформацій за рахунок залучення до генеруючого процесу інституційних утворень, призначених для використання іншими суб'єктами управління (і господарювання), що обумовлює врахування реальних закономірностей суспільного руху інформації задля забезпечення сталого розвитку держави;

третім джерелом розбудови інформаційної економіки виступає – є економіка реструктуризації (реформування, реконструкції, модернізації та санації устаткування, інжинірингу, реінжинірингу та крос-інжинірингу різних за природою процесів), що у практичній площині вирішує проблему оновлення науково-технічної інформації і запровадження когнітивно-інформаційної технології ідентифікації руху матеріалізованих знань. Однак, зазначена прогресивна основа, наразі, забезпечує найменш помітний вплив на формування економіки інформаційного типу в Україні в її сучасних обрисах. При цьому, методологічні резерви цього джерела залишаються поки багато у чому недооціненими, незважаючи на їхній потужний резерв – технологічний менеджмент і засоби стратегічного управління. У цьому ж руслі розвиваються ідеї, що становлять основу для здійснення економіки технологічних зрушень і техніко-економічного макроекономічного аналізу, розглянутих більшістю західних економічних доктрин в якості основи еволюційного підходу до вивчення соціально-економічних систем та екологоекономічних трансформацій в державі.

У цьому контексті слід зазначити, що вирішення зазначеного науково-прикладного завдання є можливим лише у разі реалізації об'єктивного соціально-філософського аналізу означеної наукової проблематики за використання методів геометричної економетрики та розбудови морфологічних матриць задля об'єктивізації стратегічного набору управління процесами розбудови в державі економіки інформаційного типу. Поряд із цим, ідентифікація закономірностей переходу України до сталого розвитку зумовлює використання методичних підходів, які охоплюватимуть філософські, суспільно-політичні та загальнонаукові методи наукового пізнання модернізаційних процесів в межах національного господарства. Оскільки, специфіка об'єкта і предмета інформаційної економіки передбачає виявлення характерних рис і закономірностей трансформації українського соціуму, які відображають нарощення реальних загроз і ризиків сталому розвитку, що мають місце в національній

економічній системі¹. Звідси, за результатами компаративного аналізу можна визначити адекватні українським суспільно-політичним, виробничо-господарським, техніко-технологічним, організаційно-економічним і зовнішньоекономічним процесам концептуальні засади формування інформаційної економіки.

Слід вказати на те, що вперше поняття «інформаційна економіка» стало використовуватися у 1976 – 1977 рр., коли було репрезентовано результати міждисциплінарних досліджень Стенфордського центру, однак, її доміанти в межах цих розробок представлено у загальних рисах, що не дозволило їх ідентифікувати задля активізації процесів щодо переходу державних утворень до сталого розвитку.

Визначаючи концептуальні основи теорії інформаційної економіки слід вказати на те, що останнім часом відбулися структурно-динамічні зрушення у всіх життєво важливих сферах національного господарства. При цьому, наразі, розпочався перехід до нових форм організації праці, зміни характеру і систем виробничих та суспільних відносин, трансформуватися структура світової економіки. Оскільки, над швидкі темпи науково-технічної революції стали плідним підґрунтям для перебудови всієї життєдіяльності української економіки, хоча, наразі, вона функціонує в ресурсних обмеженнях і постійному нарощенні суспільно-політичних загроз сталому розвитку. Відповіддю на ці суспільні трансформації стало формування нових теорій суспільного розвитку провідними представниками західної філософії. Вони намагалися не лише осмислити становлення нового типу економіки (виділимо два основних підходи: концепція постіндустріалізму; концепція власне інформаційної економіки).

Відзначимо, що, наприклад, концепція постіндустріалізму ґрунтується на теорії індустріального суспільства, де розвиток розглядається як лінійний процес, пов'язаний із економічним зростанням, механізацією праці². Проте, існуючі теорії самі по собі не розкривають феномен інформаційної економіки, однак, лише розглянувши їх у сукупності, можна зрозуміти, що таке інформаційна економіка: визначається, щонайменше, трьома способами її ідентифікації:

по-перше, можна перерахувати характеристики, що властиві цьому типові економіки: а) створені значні інформаційні ресурси, виробництво, збереження, поширення і передача як аудіовізуальної продукції, так і ділової й освітньої інформації, які стають найважливішою частиною процесів щодо розбудови інформаційної економіки; б) сформувалася інформаційна індустрія, що включила в себе комп'ютерну і телекомунікаційну промисловість, розроблювачів аудіовізуального і програмного забезпечення, виробників елементної бази і побутової електроніки, мультимедійну промисловість; громадяни мають технічні і правові можливості доступу до різноманітних джерел інформації. Список цих характеристик можна продовжувати та розмежовувати залежно від глибини розуміння суті інформаційної економіки. Повного і вичерпного переліку досягти неможливо, оскільки, реалізація процесів у площині переходу держави до сталого розвитку буде постійно вносити свої корективи;

по-друге, можна піти від «абстрактного до конкретного» визначення характеристик і детермінант реалізації функцій інформаційної економіки, вказавши, що вона – є наступною стадією в історичному розвитку світогосподарської системи в межах замкненого циклу: аграрна – індустріальна –

¹ Методи аналізу і синтезу, моделювання, а також принципи класифікацій, які будуть автором статті використані для формалізації моделей побудови інформаційної економіки передбачають також і застосування інституціонального підходу до формування X-інституційної матриці держави, який орієнтує, наразі, на визначення вагомості впливу національних інститутів, за допомогою яких і можливе становлення та реалізація дії детермінант інформаційної економіки в контексті забезпечення нагального переходу України до сталого розвитку: держави, структур громадянського суспільства, засобів масової комунікації, організаційних та комунікаційних структур управління виробничо-господарською, екологоекономічною, соціально-економічною та техніко-технологічною діяльністю суб'єктів господарювання і, відповідно, державних і регіональних систем в межах національного господарства.

² Постіндустріальне суспільство називають інформаційним (Й. Масуда), мережевим (М. Кастельс), постеконічним (Г. Кан, В. Іноземцев), суспільством постмодерну (А. Етціоні) або радикалізованого (високого) модерну (Е. Гіденс), посткапіталістичним (П. Дракер, Р. Дарендорф), постцивілізаційним (К. Боулдінг), постбуржуазним (Дж. Ліхтхайм), постісторичним (Р. Сейденберг), постпротестантським (С. Алстром). Термінологічне розмаїття засвідчує реальну мультипарадигмальність соціальних наук і, крім того, виявляє складність самих процесів сучасної соціальної трансформації. Жоден із вчених, який описував означену проблему, не сумнівався у радикальному оновленні всього життєдіяльності людства в рамках цього нового устрою, але, більшість із них, аналізували проблему однобічно – переважно, лише з економічної, технологічної чи культурологічної точок зору. Це породило значну кількість різних назв і визначень інформаційного суспільства.

постіндустріальна економіки. При цьому, є можливість пов'язати системо утворюючі процеси щодо становлення та розвитку інформаційної економіки в Україні з реалізацією концепції сталого розвитку та з ідеєю В. Вернадського про ноосферу;

можливим є і третій, компромісний, варіант розбудови економіки інформаційного типу: «інформаційна економіка – це інформаційне суспільство в якості наступної стадії розвитку людства, на якій домінуючим об'єктом виробництва і споживання стають інформаційні продукти і послуги, а також – відносини.

Звідси, нагальним науково-прикладним завданням щодо визначення домінант інформаційної економіки та їхньої інформації до сучасного механізму забезпечення сталого розвитку України стає – визначення специфіки образів економіки інформаційного типу як нового соціально-економічного утворення за декількома складовими. А, саме: системою понять цього дискурсу, а також наявними в межах національної економічної системи проривними проектами, що зумовлюють їхній напрям і характер – технологічною, комунікативною, соціетальною парадигмами дослідження сутності та змісту детермінант інформаційної економіки. Тоді, на підставі критичної реконструкції теоретичних джерел та засад сучасних концептуальних підходів щодо розроблення і обґрунтування теорії інформаційної економіки слід репрезентувати наступний висновок автора статті, який стосується можливості об'єктивної ідентифікації основного змісту означеного феномену, що виходить, у своїх істотних характеристиках, за межі класичної постіндустріальної парадигми розвитку державного утворення. Оскільки, наразі, нові ознаки соціально-економічної реальності знаходять своє теоретичне відображення у теоретичних моделях сталого розвитку та інформаційно-мережевого суспільства (поряд із домінантами суспільства третьої хвилі). Саме за використання приведених концептуальних підходів і можна сформулювати основи теоретичного бачення економіки інформаційного типу, які будуть спрямовані на подолання звуженого техносцієнтизму та лінійного еволюціонізму сучасних інституційних матриць.

Поряд із цим, вважаємо за доцільну здійснити розкриття і обґрунтування основних критеріальних вимірів функціонування (технологічний; економічний, імовірно, пов'язаний зі сферою зайнятості; просторовий; культурологічний, екологічний і соціальний) задля оцінювання вихідних параметрів інформаційної економіки (за використання єдиного критерію), які забезпечать експлікацію базових характеристик нового інформаційного устрою національного господарства.

Проте, слід зважати на те, що процеси інформатизації уможливають не лише забезпечення інформаційних потреб суспільства, а й обумовлюють сформування об'єктивної інформаційної підтримки прийняття і реалізації оптимальних управлінських рішень на різних рівнях управління розвитком регіональної економічної системи (зокрема, це стосується соціально-економічної, науково-технічної, духовно-культурної та інших видів діяльності у сферах загальнодержавного значення). При цьому, стає можливим вдосконалення і подальший розвиток нових суспільних галузей знань і соціальної практики (інформаційного ринку, інформаційної індустрії, інформаційного менеджменту – при розбудові нового типу виробничих відносин - інформаційних) поряд із телекомунікаційною інфраструктурою та системи зв'язку, мережею національних інформаційних ресурсів в контексті створення конкурентоспроможних інформаційних технологій і продукту (і послуг в межах невиробничої сфери).

Слід вказати і на те, що автором даного дослідження виявлено наступне: поряд із загальними рисами становлення інформаційної економіки відбуваються процеси розбудови і інформаційного суспільства на світовому рівні. Поряд із вказаним, національні та регіональні особливості країн впливають на специфічність побудови і розвитку економіки інформаційного типу. Звідси, досліджуючи відмінності основних моделей реалізації дії детермінант інформаційної економіки, можна стверджувати, що в межах «західної» моделі основна роль відводиться процесам лібералізації ринку інформаційних супер- магістралей та їхньому універсальному обслуговуванню, а за «азійською» – приділяється більше уваги подальшому розвитку співробітництва держави і ринку, за чим, спостерігається прагнення встановити найщільніший зв'язок між традиційними соціально-економічними і екологічними цінностями із невідворотними трансформаційними змінами в межах національної економічної системи.

Таким чином, можна підтвердити, що перехід до інформаційної економіки в Україні є об'єктивною необхідністю з огляду на потребу у забезпеченні сталого розвитку держави. Однак, лише належне стратегічно-інституційне забезпечення цілеорієнтованих процесів формування економіки інформаційного типу дозволить виявити / ідентифікувати реальні можливості України як держави з потужним інтелектуальним потенціалом, що формується в межах потенціалу сталого розвитку нашого державного утворення.

У відповідності з зазначеним вище можна підсумувати, що аналіз наявних підходів до визначення домінант інформаційної економіки та точок зору щодо доцільності їхньої інкорпорації до процесів переходу України до сталого розвитку - дозволяє сформулювати авторське визначення сутності і змісту поняття «інформаційної економіки» – як принципово нового етапу розвитку сучасної світогосподарської системи, основними ресурсами якої є інформація і знання, а також когнітивно-інформаційні технології

їхньої трансформації, діяльність суб'єктів здійснюється на основі використання послуг, що надаються за допомогою інформаційно-інтелектуальних технологій та технологій зв'язку.

Звідси, основним висновком цього дослідження є твердження про те, що саме інформаційна економіка уособлює інформаційно-технологічні зміни нового тисячоліття і являє собою сутнісну характеристику сучасного життя людства при переході різних за природою державних утворень до сталого промислового розвитку. Поряд із вказаним, можна репрезентувати вихідні критерії інформаційної економіки, до яких автором статті залучено наступні:

– систему індикаторів технологічної оснащеності: її основне призначення полягає у тому, щоб вимірювати та оцінювати розвиненість інформаційних та комунікаційних технологій [3]: а) з одного боку, розглядаються засоби, що безпосередньо забезпечують усі операції з обробки, передачі чи використання інформації; б) з іншого – масштаби ресурсного забезпечення, які уможливають ці дії, у першу чергу – кадровий і науковий потенціали;

– друга система індикаторів носить назву «індикатори прозорості комунікацій» [2], яка призначена задля оцінки ступеня використання інформаційних та комунікаційних технологій у процесах ущільнення взаємодії виробництва, бізнесу, підприємців та системи державного і регіонального управління між собою, а також, відповідно, в межах кожної з окремих категорій;

– третя система індикаторів «індекс інформаційного суспільства» (Index – ISI), була розроблена видавництвом World Times та компанією IDC – вона досліджує стан інформаційно-комунікаційних технологій і відображає темпи зростання діяльності у сфері створення, розповсюдження та використання інформаційних технологій, загалом [1]. При цьому, їхнє кількісне визначення – є характеристикою, що дозволяє оцінити ступінь інтеграції будь-якої країни світу у глобальну інформаційну спільноту.

У відповідності з вказаним вище, підтвердимо, що основними умовами переходу України до інформаційної економіки слід вважати:

а) не лише формування, а й розроблення адекватного реальним процесам (нарощення суспільно-політичних, військово-економічних і технологічних загроз національному державотворенню) алгоритму реалізації на практиці загальнодержавної Програми переходу України до сталого промислового розвитку;

б) розроблення Концепції нормативно-правового переходу в умовах ресурсних обмежень, що є основою державного впливу на цей процес;

в) пріоритетний розвиток існуючих і створення нових спеціалізованих інформаційно-комунікаційних та когнітивно-інформаційних мережевих структур і технологій, котрі б відповідали вимогам часу і міжнародним стандартам;

г) забезпечення загальнодержавної інформаційної підтримки процесу переходу країни до інформаційної економіки.

Проте, як відомо [5 – 7], реалізація стратегії розвитку інформаційної економіки в регіонах України може бути здійснена лише за умов ущільнення співпраці та взаємної координації дій із боку усіх суспільних секторів держави та реального сектору економіки. За таких обставин, державна система управління і, відповідно, регіональна, мають відігравати координуючу роль, наповнюючи прогресивну ініціативу науково-прикладним змістом. Однак, наразі, реальний стан інформаційної трансформації в регіонах країни є парадоксальним (не зважаючи на існування потужної національної науково-технічної школи, вагомі внески вітчизняних науковців у розвиток інформаційних засад забезпечення сталого розвитку [5 – 9]). Враховуючи це, важливо здійснити об'єктивну оцінку наслідків неефективності державних програм із інформатизації, а також з'ясувати їхні реальні причини. Поряд із цим, слід усвідомити пріоритети суспільно-політичного, екологічного та соціально-економічного розвитку України в контексті підвищення її конкурентоздатності, посилення міжнародних позицій, прискорення інтеграційних процесів до європейських структур управління.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. На підставі вище визначеного вважаємо, що розбудова архітектури регіональної промислової політики когнітивно-інформаційного типу пов'язана з трансформацією регіональної економічної системи до інформаційного типу при умові прискореної автоматизації, роботизації і комп'ютеризації. А це в свою чергу посилить роль інформаційно-комунікаційних технологій, як інструментарію глобального перерозподілу й освоєння провідних ідей, капіталів і праці. Інформаційну економіку в промисловості регіонів можна репрезентувати як принципово новий етап розвитку сучасної світогосподарської системи, основними ресурсами якої є інформація і знання, а також когнітивно-інформаційні технології їхньої трансформації. З'ясовано, що діяльність суб'єктів регіонального управління здійснюється за результатами використання послуг, що надаються за допомогою інформаційно-інтелектуальних технологій та технологій зв'язку задля формування політики промислового зростання через інформаційно відкрите суспільство.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Кушнерець В. І. Знання як стратегічний ресурс соціальних трансформацій: Монографія [Текст] / В. І. Кушнерець. – Київ; Вид-во «Знання України», 2002 – 248 с.
2. Скалацький В. М. Інформаційне суспільство: нові тенденції розвитку [Текст] // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Філософія. Політологія. – 2004, № 69. – С. 81-84.
3. Алимов О. М. Стратегічний потенціал – сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку [Текст] / О. М. Алимов, В. В. Микитенко // Продуктивні сили України, науково-теоретичний економічний журнал. К.: Вид-во РВПС України НАН України, 2006. – № 1 – С. 135 – 151.
4. Чухно А. І. Інституціональна архітектура та інституціональна динаміка [Текст] / А. І. Чухно // Економіка України. – 2008. – № 7. – С. 137 – 143.
5. Данилишин Б. М. Макросистемна еволюція української економіки: Монографія [Текст] / Б. М. Данилишин, В. В. Микитенко. – У 2 т. – Т. 2. – К.: РВПС України НАН України, Вид-во ЗАТ «Нічлава», 2008. – 210 с.
6. Пінчук Є. А. Загроза перетворення на глобальну інтелектуальну периферію: пошук стратегії подолання і розбудови інформаційної регіональної економіки [Текст] / Є. А. Пінчук // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Філософія. Політологія. – 2010. – Вип. 98. – С. 15–18.
7. Микитенко В. В. Захист інформаційно-методичної бази даних суб'єктів господарювання та напрями підвищення рівня інформаційної безпеки у регіонах [Текст] / О. В. Гребенюк, В. В. Микитенко // Вісник економічної науки України: науковий журнал. – Донецьк, ІЕП НАН України, 2010. - № 2 (18). – С. 79 – 82.
8. Белова А. І. Системно-універсальні перешкоди на шляху розбудови в регіонах промислового виробництва інноваційно-інформаційного типу [Текст] / А. І. Белова // Зб. наукових праць ДЕТУТ Серія «Економіка і управління – 2013. – випуск 26. – Київ; Вид-во ДЕТУТ, 2013. – С. 196 - 200.
9. Царенко О.В. Управління розвитком стратегічного потенціалу на синергетичних засадах / О. В. Царенко, М.О. Чупріна // Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції. Збірник наукових праць. – Херсон : ПП Вишемирський В.С., 2011. – С. 237–242.